CES ROMÂNIA

CONSILIUL ECONOMIC ŞI SOCIAL
Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, Bucureşti, cod poştal: 020027
Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34 Fax: 021.316.31.31
021.310.23.57, 021.316.31.33
Cod fiscal: 10464660 E-mail: ces@ces.ro www.ces.ro

Membru fondator al Asociaţiei Internaţionale a Consiliilor Economice şi Sociale şi Instituţiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice şi Sociale şi Instituţiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic şi Social este organ consultativ al Parlamentului şi al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înfiinţare, organizare şi funcţionare." *(Art. 141 din Constituţia României revizuită)*

Nr. 6730/14.10.2026

Biroul permanent al Senatului
Bp. 525 / 16.10.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă nr.195/2005 privind protecţia mediului (b525/23.09.2026)

Biroul permanent al Senatului
L 624 / 2. 11. 2026

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr.195/2005 privind protecția mediului (b525/23.09.2026).*

CONSILIUL ECONOMIC ŞI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 14.10.2026, desfășurată online, conform prevederilor art. 30 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarele **observații:**

- Direcțiile de sănătate publică au competențe proprii în ceea ce privește monitorizarea apei destinate consumului uman, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 7/2023 privind calitatea apei destinate consumului uman, în timp ce monitorizarea cantitativă și chimică a corpurilor de apă subterană face parte din sistemul reglementat de Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, nu orice *„puț de apă"* sau *„foraj"* din apropierea unui amplasament intră automat în aceeași categorie juridică și în competența DSP (Direcția de Sănătate Publică). Propunerea

legislativă ar trebui să distingă între apa destinată consumului uman și investigarea stării apelor subterane și să prevadă, după caz, participarea autorității competente de gospodărire a apelor. Simplul enunț că DSP acționează *„în colaborare cu autoritățile competente pentru protecția mediului"* nu rezolvă această suprapunere, deoarece autoritatea de gospodărire a apelor are un regim juridic și competențe proprii;

- ar trebui diferențiată mai clar *„reexaminarea"* actului de reglementare de *„revizuirea"* acestuia. Terminologia generală a Ordonanței de urgență nr. 195/2005 privind protecția mediului operează cu instituția revizuirii actelor de reglementare atunci când intervin elemente noi sau se schimbă condițiile care au fundamentat actul. Soluția legislativă utilizează sintagma *„reexaminarea acestora"*, fără să stabilească dacă aceasta reprezintă doar o analiză preliminară sau conduce la procedura juridică de revizuire. Din perspectiva unității terminologice impuse de art. 37 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ar fi preferabil ca rezultatul investigației DSP să declanșeze, atunci când sunt îndeplinite condițiile legale, procedura de revizuire/reexaminare prevăzută de legislația specifică, nu să se creeze o noțiune procedurală aparent autonomă;
- art. II al propunerii legislative ar trebui corelat cu metodologia care trebuia deja elaborată în temeiul Legii nr. 123/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului. Legea nr. 123/2020 a prevăzut încă din 2020 că „Metodologia pentru stabilirea nivelului de disconfort olfactiv" se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea comună a autorităților centrale pentru mediu și sănătate, în maximum 180 de zile. Popunerea legislativă instituie încă o metodologie, de această dată pentru *„investigarea impactului disconfortului olfactiv asupra sănătății și calității vieții"*. Cele două pot avea obiecte diferite (una stabilește existența/nivelul disconfortului, cealaltă efectele sanitare) însă este necesar a se preciza relația dintre ele pentru a evita două proceduri paralele care folosesc criterii sau seturi de date diferite;
- totodată, este necesară instituirea unui mecanism sancționator pentru nerespectarea noilor obligații legale, întrucât, în absența unei consecințe juridice exprese, există riscul ca acestea să rămână obligații cu caracter de recomandare. Propunerea legislativă impune autorităților competente obligații concrete de investigare a sesizărilor, efectuare sau dispunere a unor evaluări și monitorizări, evaluare a impactului asupra sănătății și sesizare a autorității de mediu atunci când sunt identificate efecte relevante, însă nu stabilește nicio consecință pentru situația în care aceste demersuri nu sunt realizate ori sunt efectuate cu încălcarea cerințelor legale.

Or, tocmai finalitatea proiectului (crearea unui mecanism efectiv de răspuns la sesizările privind disconfortul olfactiv) presupune ca obligațiile instituite să fie însoțite de garanții adecvate de executare. În lipsa unui regim sancționator, eficacitatea normelor ar depinde exclusiv de conduita voluntară a autorităților, iar persoanele afectate ar fi nevoite să recurgă, în principal, la mecanisme judiciare pentru a constrânge administrația să își îndeplinească atribuțiile;

- în concluzie, inițiativa vizează o îmbunătățire a cadrului legal actual privind disconfortul olfactiv, care este neaplicabil încă de la promovarea din 2020, în lipsa adoptării normelor, însă, în forma propusă, considerăm că este necesară analizarea capacității Direcției de Sănătate Publică de a investiga sursele de poluare, de a corela rezultatele cu nivelul de afectare al sănătății și de a propune măsuri. Este impropriu ca investigarea sursei de poluare olfactivă să revină în sarcina autorității sanitare, aceasta nefiind specializată pe măsurători și activități de teren în domeniul poluării. Această activitate ar trebui să revină autorităților de protecție a mediului, în speță garda de mediu, care să fie dotată fie cu aparate specializare de măsurare sau să preleve probe de laborator. Totodată nu sunt precizate standardele după care autoritatea sanitară va corela nivelul mirosului cu impactul asupra sănătății și calității vieții. Legea mirosurilor nu stabilește limite de toleranță olfactivă, corespunzătoare fiecărui sector industrial, ceea ce face dificilă și subiectivă evaluarea impactului;
- pentru eficacitate, este necesar ca legea să adopte praguri clare de disconfort olfactiv pentru fiecare industrie, fără a mai fi necesară, corelarea, de la caz la caz, cu impactul asupra sănătății. Măsurarea nu ar trebui să aibă loc doar la sesizarea persoanelor afectate, ci și în urma unor controale periodice din oficiu ale autorităților de mediu, în zonele afectate. Mai multe țări europene precum Germania, Franța, Austria, Olanda, Lituania, au praguri stricte măsurate în unități de miros pe metru cub pentru zonele rezidențiale și industrii. Acest tip de abordare s-a dovedit a fi cel mai eficace, având deja experiența din limitarea și măsurarea emisiilor industriale, care au determinat majoritatea fabricilor să adopte cele mai bune tehnici disponibile.
- în lipsa unor norme și standarde clare de aplicare și măsurare, legea va rămâne inutilizabilă și va proteja în continuare poluatorii.

Președinte,

Sterică FUDULEA

Digitally signed by Fudulea Sterica
Date: 2026.10.15 14:16:00 EEST